

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

18. října 2018 *

„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky na dodávky – Směrnice 2004/18/ES – Článek 1 odst. 2 písm. a) – Přidělení zakázky mimo zadávací řízení na veřejnou zakázku – Pojem ‚úplatné smlouvy‘ – Pojem ‚veřejnoprávní subjekt‘ “

Ve věci C-606/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 6. července 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 20. října 2017, v řízení

IBA Molecular Italy Srl

proti

Azienda ULSS n° 3,

Regione Veneto,

Ministero della Salute,

Ospedale dell' Angelo di Mestre,

za přítomnosti:

Istituto Sacro Cuore - Don Calabria di Negrar,

Azienda ULSS n° 22,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda čtvrtého senátu vykonávající funkci předsedy osmého senátu, J. Malenovský a D. Šváby (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: italština.

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Regione Veneto C. Zampieri, E. Zanonem, A. Manzim, C. Drago a B. Barelem, avvocati,
- za Evropskou komisi G. Gattinarou a P. Ondrůškem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 49, 56, 105 a následujících SFEU, jakož i článků 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004, L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností IBA Molecular Italy Srl (dále jen „IBA“) na straně jedné a Azienda ULSS n° 3 (místní zdravotní odbor č. 3, Itálie), Regione Veneto (region Benátsko, Itálie), Ministero della Salute (ministerstvo zdravotnictví, Itálie) a Ospedale dell'Angelo di Mestre (nemocnice dell'Angelo v Mestre, Itálie) na straně druhé ve věci přímého zadání dodávek radiofarmaka na bázi (18F)-fludeoxyglukózy, nazvaného „fludeoxyglukóza (18F) IBA“ (dále jen „léčivý přípravek 18-FDG“) na dobu tří let Istituto Sacro Cuore - Don Calabria di Negrar (dále jen „Sacro Cuore“) ze strany místního zdravotního odboru č. 3 a nemocnice dell'Angelo v Mestre.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 1 směrnice 2004/18, nadepsaný „Definice“, v odst. 2 písm. a) a odstavci 9 stanovoval:

„2

- a) ‚Veřejné zakázky‘ jsou úplatné smlouvy uzavřené písemnou formou mezi jedním nebo více hospodářskými subjekty a jedním nebo více veřejnými zadavateli, jejichž předmětem je provedení stavebních prací, dodání výrobků nebo poskytnutí služeb ve smyslu této směrnice.

[...]

9 ‚Veřejnými zadavateli‘ se rozumí stát, regionální nebo místní orgány [územně správní celky], veřejnoprávní subjekty, sdružení tvořená jedním či více takovými orgány [celky] nebo jedním či více veřejnoprávními subjekty.

‚Veřejnoprávním subjektem‘ se rozumí jakýkoli subjekt:

- a) založený nebo zřízený za zvláštním účelem uspokojování potřeb obecného zájmu, který nemá průmyslovou nebo obchodní povahu;
- b) který má právní subjektivitu a

c) je financován převážně státem, regionálními nebo místními orgány [územně správními celky] nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo je těmito orgány řízen; nebo je v jeho správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány [územně správními celky] nebo jinými veřejnoprávními subjekty.

[...]“

4 Článek 2 směrnice 2004/18, nadepsaný „Zásady zadávání zakázek“, stanovoval:

„Veřejní zadavatelé jednají s hospodářskými subjekty na základě zásad rovnosti a zákazu diskriminace a postupují transparentním způsobem.“

Italské právo

5 Z článku 1 legge n. 132, recante norme sugli enti ospedalieri e sull'assistenza ospedaliera (zákon č. 132 upravující pravidla pro nemocniční zařízení a nemocniční péči) ze dne 12. února 1968 (GURI č. 68 ze dne 12. března 1968) plyne, že „akreditovanými“ nemocnicemi jsou „církevní, občanským právem uznané, instituce a subjekty poskytující nemocniční péči“. Pátý pododstavec uvedeného ustanovení konkrétněji stanoví:

„S výjimkou technického a zdravotnického dohledu ministerstva zdravotnictví nedochází k žádným změnám platných právních předpisů, pokud jde o právní a správní režim církevních, občanským právem uznaných, institucí a subjektů poskytující nemocniční péči.“

6 Podle předkládajícího soudu z článku 41 legge n. 833 - Istituzione del servizio sanitario nazionale (zákon č. 833, kterým se zřizuje národní zdravotní služba) ze dne 23. prosince 1978 (řádný doplněk GURI č. 360 ze dne 28. prosince 1978, dále jen „zákon č. 833“) mj. plyne, že „vztahy územně příslušných místních zdravotnických řídicích útvarů s institucemi, organizacemi a nemocnicemi uvedenými v prvním pododstavci, které získaly akreditaci podle zákona č. 132 ze dne 12. února 1968, jakož i s nemocnicí Galliera v Janově a řádem maltézských rytířů jsou upraveny *ad hoc* dohodami“ a že „uznaná zdravotnická zařízení, která zajišťují veřejnou péči, si zachovávají své postavení subjektů působících v rámci veřejného systému zdravotní péče“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

7 IBA je společností specializující se na výrobu radiofarmak. V Itálii má výhradní licenci na léčivý přípravek 18-FDG, izotopovou stopovací látku používanou při některých rentgenových vyšetřeních.

8 Žalobou ze dne 29. dubna 2015 zpochybnila před Tribunale amministrativo regionale del Lazio (správní soud regionu Lazio, Itálie) opatření a smluvní akty, kterými místní zdravotní odbor č. 3 a nemocnice dell'Angelo v Mestre přímo, bez předchozího zadávacího řízení na veřejnou zakázku, zadaly zakázku na dodávku léčivého přípravku 18-FDG na dobu tří let institutu Sacro Cuore.

9 I když se jedná o soukromoprávní církevní subjekt, je tento institut zapojen do veřejného systému organizace zdravotní péče v regionu Benátsko na základě dohody *ad hoc* jakožto „akreditovaná“ nemocnice považovaná za veřejnoprávní subjekt.

10 Smlouva uzavřená v rámci uvedené zakázky na dodávky stanoví, že Sacro Cuore je povinen zdarma dodávat přípravek 18-FDG do devíti veřejných nemocnic v regionu, za což získá úhradu nákladů na dopravu, paušálně stanovenou na 180 eur za dodávku.

- 11 Na podporu svého návrhu směřujícího k tomu, aby bylo přímé zadání zakázky na dodávky léčivého přípravku 18-FDG institutu Sacro Cuore zrušeno a aby bylo na předmětné dodávky následně vypsáno zadávací řízení, IBA zpochybnila tyto právní akty:
 - dotaci 700 000 eur poskytnutou Benátskem institutu Sacro Cuore a určenou na pokrytí nákladů na bezplatné dodávky přípravku 18-FDG všem zdravotnickým subjektům v regionu, které o ně mají zájem,
 - vzorovou smlouvu o dodavatelských vztazích mezi jednotlivými regionálními subjekty veřejného zdraví a institutem Sacro Cuore, vypracovanou Benátskem, a
 - různé regionální a celostátní akty týkající se sporného zadání zakázky a podmínek výroby a dodávek uvedeného léčivého přípravku.
- 12 Rozsudkem ze dne 26. dubna 2016 Tribunale amministrativo regionale del Lazio (správní soud regionu Lazio) žalobu společnosti IBA zamítl, a to především ze dvou důvodů.
- 13 Zprvée dotčené dodávky léčivého přípravku 18-FDG jsou v zásadě bezplatné, jelikož regionální dotace ve výši 700 000 eur poskytnutá institutu Sacro Cuore ani náhrada nákladů na dopravu přípravku nemají povahu přímého protiplnění.
- 14 Zadruhé – i za předpokladu, že by smlouva o dodávkách uvedeného přípravku měla úplatnou povahu – sporné zadání by mělo formu dohody mezi subjekty veřejné správy, na kterou se unijní právo veřejných zakázek nepoužije.
- 15 IBA se v důsledku toho proti uvedenému rozsudku odvolala ke Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie). Ta má v podstatě za to, že posouzení výkladu pojmu „úplatná smlouva“ ze strany soudu prvního stupně je nesprávné. Naproti tomu souhlasí s jeho posouzením, podle kterého smlouva o sporných dodávkách zavádí spolupráci mezi veřejnoprávními subjekty vyloučenou z působnosti právní úpravy zadávání veřejných zakázek.
- 16 Zprvée má zejména za to, že Sacro Cuore mimo náhrady nákladů na dopravu léčivého přípravku 18-FDG nezískává formálně žádnou odměnu za své dodávky daným veřejnoprávním zdravotnickým subjektům.
- 17 Nicméně podle teleologického výkladu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18 je úplatná povaha dána, jestliže hospodářský subjekt, který zajišťuje dodávky dotčeného zboží, získává značnou hospodářskou výhodu od jiného orgánu veřejné správy nežli zadavatele a lze-li se rozumně domnívat, že toto financování je určeno právě na dodávky tohoto zboží. To je přitom v projednávaném případě předmětem dotace 700 000 eur poskytnuté Benátskem institutu Sacro Cuore.
- 18 Zadruhé má Consiglio di Stato (Státní rada) za to, že italský zákoník veřejných zakázek a unijní právo veřejných zakázek se použijí na takové řízení, jaké je uvedeno v bodě 8 tohoto rozsudku.
- 19 Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že úplatné smlouvy uzavřené mezi dvěma orgány veřejné správy představují veřejné zakázky, a to i v případě, že správní orgán, který vystupuje v postavení soukromého hospodářského subjektu, nesleduje primárně dosažení zisku. Smlouva se rovněž nemůže vymykat z kategorie veřejných zakázek jen z toho důvodu, že smluvní odměna pokrývá pouze náklady vynaložené na poskytnutí sjednané služby.
- 20 Mimoto, žádná z obou podmínek, které umožňují se odchýlit od použití práva veřejných zakázek, není ve sporu v původním řízení splněna. Předkládající soud má totiž za to, že se nejedná o smlouvu uzavřenou správním orgánem s jiným veřejnoprávním subjektem, který je od něj právně odlišný a nad nímž vykonává „kontrolu obdobnou“ kontrole, kterou vykonává nad svými vlastními organizačními

složkami, ve smyslu rozsudku ze dne 18. listopadu 1999, Teckal (C-107/98, EU:C:1999:562), ani o smlouvy zavádějící spolupráci mezi veřejnoprávními subjekty, jejímž předmětem je zajišťovat plnění společného úkolu veřejné služby, zejména ve smyslu rozsudku ze dne 13. června 2013, Piepenbrock (C-386/11, EU:C:2013:385).

- 21 Nicméně, podle Consiglio di Stato (Státní rada) by měl být Sacro Cuore jakožto akreditovaná nemocnice v rámci sporu v původním řízení plně považován za veřejného zadavatele, přestože není veřejnoprávním subjektem.
- 22 A konečně, předkládající soud uvádí, že Soudní dvůr dosud nerozhodoval o zcela zvláštní situaci takových subjektů, jakými jsou „akreditované“ nemocnice, které jsou funkčně integrované do regionálního zdravotnického systému, přestože jsou řízeny soukromoprávním způsobem, pokud jde o jejich financování, jmenování členů správní rady a vnitřní řád.
- 23 Za těchto podmínek se Consiglio di Stato (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Zahrnuje unijní právní úprava v oblasti zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, a konkrétněji články 1 a 2 směrnice 2004/18[...], také složité operace, prostřednictvím kterých veřejný zadavatel zamýšlí přímo, bez zadávacího řízení, udělit určitému hospodářskému subjektu účelové financování, které je v plném rozsahu určeno na výrobu výrobků, které mají být dodávány bezplatně různým orgánům veřejné správy, které nejsou povinny k placení jakéhokoli protiplnění dodavateli? Brání proto tato unijní právní úprava vnitrostátním právním předpisům, které umožňují přímo, bez zadávacího řízení, udělit uvedenému dodavateli účelové financování na výrobu výrobků, které mají být dodávány různým orgánům veřejné správy, které nejsou povinny k placení jakéhokoli protiplnění?
- 2) Brání unijní právní úprava v oblasti zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, a konkrétněji články 1 a 2 směrnice 2004/18[...] a články 49, 56, 105 a následující [SFEU], vnitrostátní právní úpravě, která tím, že na „akreditované“ soukromé nemocnice nahlíží jako na nemocnice veřejné, a to prostřednictvím jejich zařazení do veřejného systému organizace zdravotní péče upraveného smlouvami *ad hoc* odlišnými od běžných akreditačních vztahů s jinými soukromými subjekty, které se účastní systému poskytování zdravotnických služeb, a to i přesto, že tyto „akreditované“ nemocnice nesplňují požadavky na uznání za veřejnoprávní subjekty ani předpoklady pro přímé zadání zakázky podle modelu zadávání *in house*, vyjímá tyto nemocnice z vnitrostátní i unijní právní úpravy veřejných zakázek, a to i v případech, kdy jsou takové subjekty pověřeny tím, aby vyráběly a bezplatně dodávaly veřejným zdravotnickým zařízením specifické výrobky nutné pro poskytování zdravotní péče, přičemž současně obdrží veřejné prostředky na výrobu těchto dodávek?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „úplatné smlouvy“ zahrnuje rozhodnutí, kterým veřejný zadavatel poskytne přímo určitému hospodářskému subjektu, a tedy bez vyhlášení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, financování, které je v plném rozsahu určeno na výrobu výrobků, které má tento dodat bezplatně různým orgánům veřejné správy, které jsou osvobozeny od placení jakéhokoli protiplnění dodavateli, s výjimkou paušální náhrady dopravného ve výši 180 eur za dodávku.

- 25 Úvodem je třeba poznamenat, že ve věci v původním řízení Benátsko a Sacro Cuore podle všeho uzavřely smlouvu, kterou se posledně uvedený zavazuje vyrábět a bezplatně distribuovat léčivý přípravek 18-FDG do regionálních veřejných nemocnic, za což mu však tyto mají nahradit náklady na dodání prostřednictvím paušálního poplatku 180 eur za dodávku. Za tímto účelem vyplatil uvedený region institutu Sacro Cuore dotaci ve výši 700 000 eur určenou v plném rozsahu na výrobu daného přípravku.
- 26 O úplatnosti takové smlouvy nemohou být žádné pochybnosti.
- 27 Podle čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18 platí, že smlouva uzavřená mezi jedním nebo více hospodářskými subjekty a jedním nebo více veřejnými zadavateli k tomu, aby spadala pod pojem „veřejná zakázka“, musí být sjednána „úplatně“.
- 28 Z právně obvyklého smyslu výrazu „úplatně“ přitom plyne, že se vztahuje na smlouvu, jíž se každá ze stran zavazuje provést plnění výměnou za jiné.
- 29 Smlouva stanovující vzájemné poskytování plnění tak spadá do pojmu „veřejná zakázka“, i když se stanovená odměna omezuje na částečnou náhradu nákladů vynaložených na poskytnutí sjednané služby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. prosince 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce a další, C-159/11, EU:C:2012:817, bod 29, jakož i ze dne 13. června 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, bod 31).
- 30 Ve věci v původním řízení musí tedy při posouzení úplatné povahy smlouvy o výrobě a dodávce léčivého přípravku být vzato v úvahu protiplnění zaplacené dodavateli uvedeného přípravku prostřednictvím dotace regionu Benátsko ve výši 700 000 eur.
- 31 Z toho vyplývá, že taková smlouva, jako je smlouva dotčená v původním řízení, jejímž prostřednictvím se hospodářský subjekt zaváže vyrábět a dodávat různým orgánům veřejné správy určitý výrobek výměnou za financování plně určené na provádění tohoto cíle, spadá pod pojem „úplatná smlouva“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18, i když náklady na výrobu a distribuci tohoto výrobku nejsou uvedenou dotací nebo příspěvkem na dopravné, který může být uvedeným správním orgánům účtován, plně kompenzovány.
- 32 Na první otázku je tedy třeba odpovědět, že čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „úplatné smlouvy“ zahrnuje rozhodnutí, kterým veřejný zadavatel poskytne přímo určitému hospodářskému subjektu, a tedy bez vyhlášení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, financování, které je v plném rozsahu určeno na výrobu výrobků, které má tento dodat bezplatně různým orgánům veřejné správy, které jsou osvobozeny od placení jakéhokoli protiplnění dodavateli, s výjimkou paušální náhrady dopravného ve výši 180 eur za dodávku.

Ke druhé otázce

- 33 Druhou otázkou se předkládající soud v podstatě táže, zda čl. 1 odst. 2 písm. a) a článek 2 směrnice 2004/18 musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která tím, že na „akreditované“ soukromé nemocnice nahlíží jako na nemocnice veřejné, a to prostřednictvím jejich zařazení do veřejného systému organizace zdravotní péče upraveného smlouvami *ad hoc* odlišnými od běžných akreditačních vztahů s jinými soukromými subjekty, které se účastní systému poskytování zdravotnických služeb, vyjímá tyto nemocnice z vnitrostátní i unijní právní úpravy veřejných zakázek, a to i v případech, kdy jsou takové subjekty pověřeny tím, aby vyráběly a bezplatně dodávaly veřejným zdravotnickým zařízením specifické výrobky nutné pro poskytování zdravotní péče výměnou za veřejné prostředky určené na výrobu a dodávky těchto výrobků.

- 34 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/18 musí k tomu, aby byla veřejnou zakázkou, a tedy se na ni uplatnila unijní právní úprava v této oblasti, být dotčená smlouva uzavřena za úplaty mezi jedním nebo více hospodářskými subjekty a jedním nebo více veřejnými zadavateli.
- 35 Jak vyplývá z ustálené judikatury, dva druhy zakázek zadáných veřejnoprávními subjekty nespádají do působnosti unijního práva v oblasti veřejných zakázek (rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce a další, C-159/11, EU:C:2012:817, bod 31).
- 36 Zprvce se jedná o smlouvy uzavírané veřejnoprávním subjektem splňujícím podmínky stanovené v čl. 1 odst. 9 směrnice 2004/18 pro to, aby mohl být považován za „veřejného zadavatele“ ve smyslu posledně uvedeného ustanovení, a subjektem, který je od něho právně odlišný, pokud tento veřejnoprávní subjekt vykonává nad tímto subjektem kontrolu obdobnou té, kterou vykonává nad svými organizačními složkami, a pokud uvedený subjekt současně uskutečňuje převážnou část svých činností s veřejnoprávním subjektem či veřejnoprávními subjekty, které v něm drží účast (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. listopadu 1999, Teckal, C-107/98, EU:C:1999:562, bod 50, jakož i ze dne 11. ledna 2005, Stadt Halle a RPL Lochau, C-26/03, EU:C:2005:5, bod 49).
- 37 V tomto ohledu stačí konstatovat, že podle údajů poskytnutých předkládajícím soudem nevykonává Benátsko ani veřejní zadavatelé uvedení v bodě 8 tohoto rozsudku nad institutem Sacro Cuore kontrolu obdobnou té, kterou vykonávají nad svými organizačními složkami.
- 38 Taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, tak nemůže s odvoláním na výjimku připomenutou v bodě 36 tohoto rozsudku vyloučit uplatnění pravidel pro zadávání veřejných zakázek na smlouvy uzavřené mezi takovou institucí, jako je Sacro Cuore, a veřejnoprávním subjektem.
- 39 Zadruhé do působnosti unijního práva v oblasti veřejných zakázek nespádají ani úplatně uzavřené smlouvy, které zavádějí spolupráci mezi veřejnoprávními subjekty, jejímž předmětem je zajišťovat plnění úkolu v rámci veřejných služeb, který je těmito subjektům společný, pokud jsou takové smlouvy uzavírány výhradně veřejnoprávními entitami bez účasti soukromoprávního subjektu, pokud není žádnému soukromoprávnímu poskytovateli zajištěno výhodnější postavení ve vztahu k jeho konkurentům a pokud se naplňování spolupráce, kterou zavádějí, řídí pouze ohledy a požadavky souvisejícími se sledováním cílů ve veřejném zájmu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. června 2009, Komise v. Německo, C-480/06, EU:C:2009:357, body 44 a 47, jakož i ze dne 13. června 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, body 36 a 37).
- 40 Všechna kritéria uvedená v předchozím bodě jsou kumulativní, takže na zakázku mezi veřejnoprávními subjekty se unijní právo veřejných zakázek nebude na základě dané výjimky vztahovat pouze tehdy, když smlouva, která byla o zakázce uzavřena, splňuje všechna tato kritéria (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, bod 38).
- 41 První z uvedených kritérií se týká právě toho, že k této formě spolupráce dochází mezi veřejnoprávními subjekty.
- 42 Nezbyvá než konstatovat, že toto kritérium není v projednávaném případě zjevně naplněno. „Akreditované“ nemocnice, jakou je i Sacro Cuore, jsou totiž právníckými osobami, které jsou řízeny zcela soukromoprávním způsobem, pokud jde o jejich financování, jmenování členů správní rady a vnitřní řád, jak to vyplývá z bodu 37 tohoto rozsudku.
- 43 Proto je třeba na druhou otázku odpovědět, že čl. 1 odst. 2 písm. a) a článek 2 směrnice 2004/18 musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která tím, že na „akreditované“ soukromé nemocnice nahlíží jako na nemocnice veřejné, a to prostřednictvím jejich zařazení do veřejného systému organizace zdravotní péče

upraveného smlouvami *ad hoc* odlišnými od běžných akreditačních vztahů s jinými soukromými subjekty, které se účastní systému poskytování zdravotnických služeb, vyjímá tyto nemocnice z vnitrostátní i unijní právní úpravy veřejných zakázek, a to i v případech, kdy jsou takové subjekty pověřeny tím, aby vyráběly a bezplatně dodávaly veřejným zdravotnickým zařízením specifické výrobky nutné pro poskytování zdravotní péče výměnou za veřejné prostředky určené na výrobu a dodávky těchto výrobků.

K nákladům řízení

- 44 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „úplatné smlouvy“ zahrnuje rozhodnutí, kterým veřejný zadavatel poskytne přímo určitému hospodářskému subjektu, a tedy bez vyhlášení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, financování, které je v plném rozsahu určeno na výrobu výrobků, které má tento dodat bezplatně různým orgánům veřejné správy, které jsou osvobozeny od placení jakéhokoli protiplnění dodavateli, s výjimkou paušální náhrady dopravného ve výši 180 eur za dodávku.
- 2) Článek 1 odst. 2 písm. a) a článek 2 směrnice 2004/18 musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která tím, že na „akreditované“ soukromé nemocnice nahlíží jako na nemocnice veřejné, a to prostřednictvím jejich zařazení do veřejného systému organizace zdravotní péče upraveného smlouvami *ad hoc* odlišnými od běžných akreditačních vztahů s jinými soukromými subjekty, které se účastní systému poskytování zdravotnických služeb, vyjímá tyto nemocnice z vnitrostátní i unijní právní úpravy veřejných zakázek, a to i v případech, kdy jsou takové subjekty pověřeny tím, aby vyráběly a bezplatně dodávaly veřejným zdravotnickým zařízením specifické výrobky nutné pro poskytování zdravotní péče výměnou za veřejné prostředky určené na výrobu a dodávky těchto výrobků.

Podpisy.